

žovatelčin, že stačí ku povolení exekuce udání vymáhající strany, že jest povinný zaměstnán u rekurujícího poddlužníka jako dělník a že má jako takový mzdu, čímž prý bylo plně vyhověno ustanovení §u 54 ex. ř. Návrh vymáhající věřitelky nezněl však na zabavení mzdy, nýbrž na zabavení důchodů, které prý má povinná strana ve svém postavení jako dělník u svého zaměstnavatele, pokud přesahují roční důchod 6000 Kč. Proto bylo povinností navrhovatelky, by tyto důchody přesně označila a popsala a tím soudu exekuci povolujícímu umožnila, by mohl posouditi, zda jde o důchody podle zákona ze dne 15. dubna 1920 čís. 314 sb. z. a n. ve znění zákona ze dne 2. července 1924 čís. 177 sb. z. a n. zabavitelné. Vývody dovolacího soudu nejsou proto vyvráceny správné důvody napadeného usnesení, s nimiž dovolací soud souhlasí.

Čís. 5497.

Prozatímní opatření.

V případě §u 381 čís. 1 ex. ř. netřeba se zabývatí otázkou, zda hrozí nenahraditelná škoda.

Pro povolení prozatímního opatření správou společného statku podle §u 382 čís. 2 ex. řádu a zákazem samovolných disposic jednoho spoluvlastníka stačí, že týž přes souhlasné rozsudky dvou stolic disponuje společnými bankovními penězi a vypovídá zaměstnance.

Zda jsou tu podmínky povolení prozatímního opatření, jest posuzovati podle stavu v době podání návrhu.

(Rozh. ze dne 26. listopadu 1925, R I 946/25.)

Spoluvlastníci, jimž náležela ideální polovina velkostatku, navrhli povolení prozatímního opatření proti spoluvlastníku ku zajištění zachování spoluvlastnických práv navrhovatelů k velkostatku, správou velkostatku a zákazem disposic s produkty zemědělskými, nákupu věcí pro velkostatek a jeho samovolné administrace, zejména zákazem, by se odpůrce zdržel všech škodlivých činů, samovolných rozkazů úředníkům, vyplácení buď celého neb částečného ročního honoráře na jeho účet z příjmů velkostatku, odebírání nepřiměřeného množství naturalii za ceny nižší nežli běžné a konečně nakládání a dispoice s příjmy velkostatku. Soud první stolice prozatímní opatření povolil, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Strany jsou spoluvlastníky velkostatku S. a přísluší každé právo vlastnické k ideální polovici tohoto velkostatku. Z poměru spoluvlastnictví vycházejí vzájemné závazky spoluvlastníků, které občanský zákon upravuje v §§ 830, 844 a 854—856. Ve věcech týkajících se jediné řádného užívání a spravování společné věci, rozhoduje většina hlasů, počítaná dle poměru podílů, které jednotliví účastníci mají na věci společné. Nemohou-li se spoluvlastníci dohodnouti o správě, jako tomu jest v tomto případě, dlužno domáhati se opatření po rozumu §u 836 obč. zák. totiž zřízení správce společné věci. Navrhovatelé se však snaží oklikou prozatímního opatření k zajištění zachování spoluvlastnických práv k velkostatku S. jednak vnutiti odpůrci zřízení správce, jednak omeziti ho v dosavadních disposicích vykonávaných prý samovolně při správě velkostatku. Pro povolení na-

vrženého prozatímního opatření není tu však podle názoru rekursního soudu předpokladů exekučního řádu. Zákon požaduje při zajištění jiných nároků než peněžitých, o jaký zde běží, dle ustanovení §§ 381, 389 a 390 ex. ř. nejen osvědčení nároku, nýbrž i nad to osvědčení nebezpečí. Nebezpečí to však nebylo osvědčeno předloženým výtahem z desk zemských o stavu hypotekárního zadlužení polovice velkostatku patřící odpůrci. Navrhovatelé neuplatňují proti odpůrci odškodňovacího nároku, nýbrž toliko nárok na zachování spoluvlastnických práv; nepadá tu tudíž majetkový stav odpůrce vůbec na váhu, a zákon také v § 381 čís. 2 ex. ř. má na mysli jinou nenahraditelnou škodu, která hrozí nepeněžitému nároku. Takové škody navrhovatelé vůbec neuvedli, tvrdíce jen, že jim hrozí hmotná škoda samovolnými správními úkony odpůrcovými. Avšak ani té tu neosvědčili, že by škoda ta byla nenahraditelnou se zřetelem k majetku odpůrce, ježto výtah z desk zemských sám o sobě nepodává osvědčení, že by polovice velkostatku S. patřící odpůrci byla předlužena, když skutečná hodnota nemovitosti ani přibližně osvědčena nebyla, nehledíc ani k tomu, že odpůrce jest kromě toho výhradním majitelem dalších nezadlužených nemovitostí, totiž pily a mlýna v ceně 400.000 Kč.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Rekursní soud shledal, že pro povolení navrženého prozatímního opatření (správou společného velkostatku podle §u 382 čís. 2 ex. ř. a zákazem jakýchkoliv samovolných dispozic a příkazů spoluvlastníka) není tu předpokladu exekučního řádu, v první řadě proto, že není osvědčeno nebezpečí a nenahraditelná škoda po rozumu §u 381 čís. 2 ex. ř. Než rekursní soud přehlédl, že otázkou hrozící nenahraditelné škody není třeba se zabývat, jde-li o případ §u 381 čís. 1 ex. ř., kdy jest se navrhovateli pouze obávati, že by jinak uskutečnění nároku bylo zmařeno nebo značně stíženo. Odůvodněnost takové obavy osvědčili navrhovatelé dostatečným způsobem listinami k návrhu přiloženými, z nichž bylo zřejmo, že odpůrce navrhovatelů přes souhlasné rozsudky první a druhé stolice ve sporu dává zřízcům společného velkostatku samovolně výpověď a samovolně disponuje bankovními společnými penězi. Majetkové poměry odpůrcovy nepadají při tom již tak na váhu, nicméně bylo lze i z knihovního výtahu seznati, že spoluvlastnický podíl odpůrcův na velkostatku jest značně zatížen. Navrhovatelům nelze brániti v tom, že se pokouší v cestě prozatímního opatření vnutiti odpůrci jednak zřízení správce jednak omeziti ho v dosavadních dispozicích vykonávaných prý samovolně při správě velkostatku; měli sice pro svůj nárok v době podání tohoto návrhu již dva souhlasné rozsudky pro sebe, avšak exekuci ku zajištění lze dle §§ 370, 371 čís. 1 ex. ř. vésti jen pro pohledávky peněžní. Této doby mají již navrhovatelé pro sebe i rozsudek stolice třetí, avšak k tomu přihlížeti nelze, nýbrž posouditi jest věc podle stavu v době podání návrhu. Tenkrát byl však návrh na požadované prozatímní opatření odůvodněn a nezáleží již na tom, že opatření to povoleno bylo na dobu, až navrhovatelé budou s to svého nároku domáhati se řádnou exekucí.